

A mostani vasárnapi szentírási szövegek két alapvető emberi készséggel foglalkoznak: **a meghallgatással és a bizalommal**. Készüljünk fel arra, hogy meghallgassuk Isten Igéjét, s bízunk abban, hogy nem csak valamit mond nekünk, hanem egy üzenetet ad át, amely felszabadít és meggyógyít bennünket.

ÉVKÖZI XIX.VASÁRNAP

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Parancsolt meg, hogy a vízen hozzád menjek!

Amikor (a kenyérszaporítás után) a tömeg befejezte az étkezést, Jézus mindjárt a csónakba parancsolta tanítványait, hogy amíg ő elbocsátja a tömeget, menjenek át előtte a túlsó partra. Amint elbocsátotta az embereket, fölment a hegyre, hogy egyedül imádkozzék. Közben beesteledett, s ő ott volt egymagában. A csónak pedig már jó pár stádiumnyira eltávolodott a parttól. Hányták-vetették a hullámok, mert ellenszél fújt. Éjszaka a negyedik őrváltás idején Jézus elindult felénk a víz színén járva. Amikor észrevették, azt hitték, hogy kísértet, és rémületükben felkiáltottak. De Jézus azonnal megszólította őket: „Bátorság! Én vagyok! Ne féljete!” Erre Péter odaszólt neki: „Uram, ha te vagy az, parancsolt meg, hogy hozzád menjek a vízen!” Ő azt mondta: „Jöjj!” Péter ki is szállt a csónakból, elindult a vízen, és ment Jézus felé. De az erős szél láttán megijedt, és merülni kezdett. Felkiáltott: „Ments meg, Uram!” Jézus nyomban kinyújtotta kezét, megfogta őt, és így szólt hozzá: „Te kicsinyhitű, miért kételkedtél?” Mikor beszálltak a bárkába, a szél elállt. A csónakban levők pedig leborultak előtte, és így szóltak: „Te valóban az Isten Fia vagy!” Ezek az evangélium igéi.

Látásmódok

A genetikai hajlamon, a családom, a származásom, a környezetem és az a számtalan életesemény formált engem és tett azzá, aki ma vagyok. A karakter, a személyiség, a viselkedés, és a nyelv belső s külső tényezők révén alakult ki, ahogyan a látásmódom is. Arra gondolok, ahogyan az emberek az egész élet sokszínűségét látják, s ahogyan az eseményeket értékelik, másokat és magunkat. Látásmódunk azokon a rögzített képeken alapulnak, amelyek bennünk merültek fel. Tesztelhetjük magunkat azzal, hogy mire gondolunk, amikor meghalljuk, hogy Majorka.

Egyeseknek képek buknak elő a sziget gyönyörű tájairól. Használhatnék más kifejezéseket, például a menekültekről vagy a társadalmi munkanélküliekről, s mind egy képpé állnak össze a fejünkben, amelyet letudnánk írni.

Az embernek vannak képei és képeket készít. Butaság azt gondolni, hogy a magam alkotta képet az élet teljes valóságát lefedi. **A világ annyi valóságból áll, mint amennyi ember létezik, s hasznos, ha megosztjuk egymással a belső képeinket, hogy helyesbítsük és kibővítsük a sajátunkat.** Lehet, hogy még sok más lehetőséget felfedezünk magunkban és másokban is. **Az élet színesebbé és dinamikusabbá válik, amikor az érdeklődés és a jó szándékú kíváncsiság formálja a találkozásokat. A kiszélesedő perspektíva felé vezető út egy olyan út, amely határokon átívelő és válságokon keresztülvezető. Az evangélium erről szól.**

Csőlátás

Jézus egyedül akart lenni, hogy imádkozzon. A tanítványok hajóba szálltak, hogy elérjék a tó túlsó oldalát. A tó közepén erős szél fújt, s azt mondják, hogy ellenszelük volt. Azt is mondhatnánk, hogy vihar volt. A szembeszél domináns, erős, s bárki akinek szembeszéllel kell tekernie, az jól tudja ezt. Az ellenszel lefékez és visszalök. A tanítványokon egzisztenciális félelem lesz úrrá, s cselekvésképtelenné válnak. Bár vannak olyan halászok a csónakban, akiknek tapasztalattal kell rendelkezniük, azonban mindenki csőlátású. Még Jézust sem ismerik fel, szellemnek hiszik, mert az ember nem járhat a vízen. Félelem és pánik lesz úrrá a tanítványokon, s minden cselekvési lehetőségüket ezzel lebénítja. A csónakban lévő tanítványok képe

gyakran átvetődik az Egyházra. Valójában lenyűgöző kép az erőről, amely ellentétes az evangélium üzenetével. Kíváncsi vagyok, miként lehet értelmezni a szembeszélt. Falakat vagy szélturbinákat építsünk? Mindkettő létezett és létezik az Egyházban, s megértem mindkét reakciót, anélkül, hogy elfogadnánk kezelésének bármelyik módját. Húzzuk fel a vitorlánkat, keressünk egy határozott társat, tegyük vissza a rögzített képeket, ellenőrizzük a nézőpontunkat, majd kezdjünk el róla beszélni. **Az ellenszélben**

vannak olyan betekintések és növekedési potenciálok, amelyek lehetővé teszik a tanulást és az erősödést. A viharos idők is kapcsolatba hozhatnak bennünket Istennel, aki éppen a fedélzeten tartózkodik, amikor instabilnak érezzük magunkat. Az emberek családi vagy szakmai viták révén tapasztalják meg az ellenszélt, sorscapások vagy pechsorozatok révén. Az evangélium Jézusról szól, akinek nagy szüksége van: „*Bátorság! Én vagyok! Ne féljete!*”

Jézus így szólítja meg tanítványait, s kiszorítja őket szűk látóterükből, pánik félelmükből. Péter még többet mer megtenni. Úgy tűnik, gyanítja, hogy **a hit olyan erős lehet, hogy a vízen járjon, ami a tapasztalatok ellen szól.** Az Úr iránt érzett bizalomtól merészelve megteszi az egyik lépést a másik után. Sikerül. A hit megtart. Aztán az újabb sok megragadja őt és kezd elsüllyedni.

Jó, hogy a történet nem lett sikertörténet. Jó, hogy Péter megtapasztalta Jézus feléje nyúló és megmentő kezét. A hit hősei kicsinyekké válnak, de Jézus megmentő és irgalmas beavatkozása bátorságot jelent a nyílt kockázatra.

Panoráma tekintés

Jézus beszáll Péterrel és a tanítványokkal megtelt csónakba, s lenyugtatja az uralkodó szelet. És akkor jön a történetünk, amely új látást, körültekin­ tés­ t adna. A tanítványok Jézust isten Fiának tekintik. Jézusról alkotott

véleményünk a végtelenségig terjed. **A válságba, a krízisben meg kell tapasztalni, hogy a Jézusról alkotott véleményünk még nem volt jó, mert nem elég volt mély. Isten mindig több, mindig nagyobb, mindig provokáló és mindig irgalmasabb, mint hisszük.** Senki sem ment fel a fedélzetre, ugyanakkor növekedett bizalmában, láthatták ahogyan Isten országa megmutatkozik. Isten Fiába vetet hitünk kibővítheti a világunkat, más emberekre és önmagunkra vonatkozó nézetünket, mert maga Isten adhatja meg a lehetőség arra, hogy cselekedjünk. S amikor Isten cselekszik, akkor nyugtalan­ ná válunk és életünk valósága megindul, de sohasem úgy, hogy tönkremegy, hanem az egész élet életünk alapján, ami maga Isten.

